

MỤC TIÊU CỦA HÀNH ĐỘNG NGĂN CHẶN PHÁ RỪNG CỦA LIÊN MINH CHÂU ÂU?

Tháng 6/2023, Liên minh châu Âu đã thông qua Quy định về Chuỗi Cung ứng Hàng hóa Không Gây ra Phá rừng (còn được gọi là Quy định Ngăn chặn Phá rừng, [Regulation on deforestation-free supply chains \(Deforestation Regulation or EUDR\)](#)). Quy định này ra đời trong bối cảnh rừng trên thế giới đang suy thoái và bị tàn phá vì mục đích sản xuất hàng hóa như đậu nành, thịt bò, dầu cọ, gỗ, ca cao, cà phê, cao su cũng như sản phẩm có nguồn gốc từ các mặt hàng này như đồ da, sô-cô-la, lốp xe, hoặc đồ gỗ. Là một thị trường rộng lớn cho các mặt hàng và sản phẩm nói trên, Liên minh châu Âu đang tích cực chỉ đạo giải quyết vấn đề này đồng thời nhận thức sâu sắc về vai trò và trách nhiệm.

Phá rừng và suy thoái rừng là những nguyên nhân chính của tình trạng ấm lên của toàn cầu và mất đa dạng sinh học. Sản xuất nông nghiệp, lâm nghiệp cũng như các ngành sản xuất sử dụng đất khác góp phần đến 23% vào tổng lượng phát thải khí nhà kính.

Thông qua thúc đẩy tiêu dùng các sản phẩm “không gây phá rừng” và giảm tác động của Liên minh châu Âu vào phá rừng và suy thoái rừng trên toàn cầu, Quy định mới được kì vọng sẽ góp phần làm giảm phát thải khí nhà kính cũng như mất đa dạng sinh học.

TÍNH PHÙ HỢP CỦA QUY ĐỊNH MỚI

Qua đánh giá, Quy định pháp luật hiện hành của Liên minh châu Âu nhằm giải quyết tình trạng phá rừng và suy thoái rừng được cho là chưa đủ hiệu lực kiểm soát thương mại gỗ và các sản phẩm gỗ, góp phần ngăn chặn những hậu quả tiêu cực. Chính vì vậy, nạn phá rừng vẫn tiếp tục diễn ra.

Do đó, Quy định ngăn chặn phá rừng này sẽ thay thế Quy định về Gỗ của Liên minh châu Âu. Quy định này tích hợp những bài học kinh nghiệm thu được và cải thiện khung pháp luật hiện hành đồng thời là một phần của kế hoạch hành động tổng thể được đề xuất lần đầu tiên trong Báo cáo của Ủy ban Liên minh châu Âu năm 2019 nhằm thúc đẩy hành động của Liên minh châu Âu vì mục tiêu bảo vệ và phục hồi rừng trên toàn cầu và được khẳng định trong các văn bản liên quan của Liên minh châu Âu như Thỏa thuận Xanh ([European Green Deal](#)), Chiến lược Rừng ([EU Forest Strategy](#)), Chiến lược Đa dạng sinh học đến năm 2030 ([EU Biodiversity Strategy](#)), và Chiến lược Từ Nông trại đến Bàn ăn ([Farm to Fork Strategy](#)).

NỘI DUNG CHÍNH CỦA QUY ĐỊNH

MỤC TIÊU

Quy định mới nhằm:

- Đảm bảo rằng các sản phẩm thuộc danh mục nêu trong Quy định mà người dân châu Âu mua, sử dụng và tiêu dùng hoặc xuất khẩu không góp phần vào phá rừng và suy thoái rừng tại Liên minh châu Âu cũng như trên toàn cầu.
- Giảm ít nhất 32 triệu tấn khối/năm lượng phát thải khí carbon do việc tiêu thụ và sản xuất các mặt hàng có liên quan của Liên minh châu Âu.
- Chấm dứt hoàn toàn tình trạng phá rừng và suy thoái rừng nhằm mở rộng diện tích đất nông nghiệp phục vụ sản xuất các mặt hàng thuộc danh mục nêu trong Quy định, đồng thời thúc đẩy thiết lập chuỗi cung ứng không gây phá rừng.

PHẠM VI CỦA QUY ĐỊNH

Quy định này bao gồm các quy tắc về việc **đưa các sản phẩm/hàng hóa** có thành phần, được nuôi dưỡng bằng hoặc có chứa nguyên liệu là các loại hàng hóa gồm **gia súc, ca cao, cà phê, dầu cọ, cao su, đậu nành và gỗ** (Điều 1) vào thị trường và **xuất khẩu** từ Liên minh châu Âu. **Phụ lục I** cung cấp thông tin chi tiết về các sản phẩm thuộc từng loại hàng hóa được áp dụng theo Quy định này. Quy định không áp dụng đối với các sản phẩm được sản xuất trước thời điểm Quy định có hiệu lực, tức là trước ngày 29 tháng 6 năm 2023.

CÁC NGHĨA VỤ

Các cá nhân, tổ chức, doanh nghiệp hoạt động trong lĩnh vực xuất nhập khẩu và thương mại.

Các cá nhân, tổ chức doanh nghiệp hoạt động trong lĩnh vực xuất nhập khẩu và thương mại không được phép đưa các hàng hóa và sản phẩm liên quan vào thị trường Liên minh châu Âu hoặc xuất khẩu các hàng hóa và sản phẩm đó từ đây, nếu không đáp ứng được **các điều kiện** sau:

- Các sản phẩm và hàng hóa liên quan này **không gây phá rừng**;
- Quá trình sản xuất các sản phẩm và hàng hóa đó **tuân thủ pháp luật** của quốc gia sản xuất; và
- Các sản phẩm và hàng hóa được bảo đảm thông qua một **tuyên bố về trách nhiệm giải trình**.

Trước khi đưa các sản phẩm vào thị trường Liên minh châu Âu hoặc xuất khẩu các sản phẩm từ đây, các cá nhân, tổ chức, doanh nghiệp hoạt động trong lĩnh vực xuất nhập khẩu và thương mại phải thực hiện trách nhiệm giải trình theo quy định tại Điều 8 để đảm bảo rằng rủi ro không tuân thủ của các sản phẩm có liên quan chỉ ở mức không đáng kể. Các cá nhân, tổ chức doanh nghiệp hoạt động trong lĩnh vực xuất nhập khẩu ở đây được hiểu là các đơn vị lần đầu tiên đưa sản phẩm vào thị trường Liên minh châu Âu hoặc xuất khẩu sản phẩm từ thị trường này.

Yêu cầu cụ thể về tuân thủ trách nhiệm giải trình đối với cá nhân, tổ chức và doanh nghiệp hoạt động trong lĩnh vực xuất nhập khẩu là gì?

- Trách nhiệm giải trình là một chuỗi các hoạt động gồm thu thập **thông tin, đánh giá rủi ro** và đề xuất **các biện pháp giảm nhẹ rủi ro**. Quy trình này không mang tính hình thức mà tập trung vào đánh giá rủi ro và đề xuất các biện pháp giảm nhẹ dựa vào thông tin và các tài liệu thu thập được. Thực hiện trách nhiệm giải trình là yêu cầu bắt buộc đối với các cá nhân, tổ chức, doanh nghiệp không thuộc nhóm có quy mô vừa và nhỏ hoạt động trong lĩnh vực xuất nhập khẩu và thương mại.
- Khi thu thập thông tin cần phải xác định rõ **vị trí địa lí** của tất cả các thửa đất nơi sản xuất ra hàng hóa hoặc nguyên liệu được sử dụng để sản xuất sản phẩm, cũng như ngày hoặc khoảng thời gian sản xuất để đảm bảo khả năng **truy xuất nguồn gốc** của hàng hóa đến từng thửa đất nơi sản xuất ra hàng hóa hoặc nguyên liệu của hàng hóa. Các cá nhân, tổ chức, doanh nghiệp hoạt động trong lĩnh vực xuất nhập khẩu cần đánh giá rủi ro, nếu cần thiết, vì các sản phẩm có thể truy xuất được nguồn gốc với rủi ro không tuân thủ ở mức độ không đáng kể có thể lẫn với các sản phẩm không có nguồn gốc rõ ràng hoặc được sản xuất trên đất có rừng bị phá hay suy thoái.
- Hàng năm, các cá nhân, tổ chức, doanh nghiệp hoạt động trong lĩnh vực xuất nhập khẩu có trách nhiệm **rà soát, cập nhật** và **công bố** về các hệ thống trách nhiệm giải trình của họ.

Quy định Ngăn chặn phá rừng của Liên minh châu Âu & các hộ tiểu điền

Các hộ tiểu điền và các công ty ở các quốc gia thứ ba không đưa những sản phẩm này vào thị trường Liên minh châu Âu không phải chịu trách nhiệm pháp luật trực tiếp nào. Tuy nhiên, khi được yêu cầu, họ cần cung cấp cho các đối tác kinh doanh như bên mua sản phẩm thông tin về quá trình sản xuất, cụ thể là thửa đất nơi nuôi trồng ra sản phẩm. Các đối tác kinh doanh cần thông tin này để hoàn thành nghĩa vụ của họ theo Quy định. Để có thêm thông tin về Quy định Ngăn chặn phá rừng của Liên minh châu Âu và các hộ tiểu điền, xin tham khảo thông tin tại tài liệu sau [following factsheet](#).

Trong quá trình thực hiện nghĩa vụ trách nhiệm giải trình, các cá nhân, tổ chức, doanh nghiệp hoạt động trong lĩnh vực xuất nhập khẩu và thương mại không thuộc nhóm có quy mô vừa và nhỏ có nghĩa vụ nộp **tuyên bố trách nhiệm giải trình** của họ với các nội dung được quy định tại Phụ lục II về Hệ thống Thông tin vào thư viện số, nơi lưu giữ các bản tuyên bố trách nhiệm giải trình.

Nghĩa vụ của Liên minh châu Âu và các thành viên Liên minh?

Các Cơ quan có Thẩm quyền của các Quốc gia Thành viên Liên minh châu Âu có nghĩa vụ tiến hành **các cuộc kiểm tra đối với các cá nhân, tổ chức, doanh nghiệp** hoạt động trong lĩnh vực xuất nhập khẩu và thương mại (Điều 16 và 18) và ban hành các biện pháp chế tài có tính răn đe, thích đáng và hiệu quả (Điều 25). Thông qua thanh, kiểm tra, trong phạm vi quyền hạn, cơ quan có thẩm quyền kể trên đảm bảo rằng các cá nhân, tổ chức, doanh nghiệp hoạt động trong lĩnh vực xuất nhập khẩu và thương mại tại Liên minh châu Âu tuân thủ Quy định này. Quy định cũng chi tiết hóa phạm vi của các biện pháp kiểm tra. Các biện pháp kiểm tra và chế tài không áp dụng với các công ty hoặc các nhà sản xuất không thuộc Liên minh châu Âu và không đưa các sản phẩm có liên quan vào thị trường Liên minh.

Các cơ quan có thẩm quyền của từng Quốc gia Thành viên sẽ hợp tác với nhau và hợp tác với các cơ quan có thẩm quyền tương ứng của các quốc gia thành viên Liên minh cũng như với Ủy ban châu Âu và, nếu cần thiết, với **cơ quan có thẩm quyền của các quốc gia thứ ba** nhằm đảm bảo tuân thủ với Quy định.

Trước ngày 30/4 hàng năm, các quốc gia thành viên của Liên minh châu Âu có trách nhiệm công bố rộng rãi, cũng như **báo cáo** với Ủy ban Châu Âu tình hình thực hiện Quy định của năm trước đó.

CÁC KHÁI NIỆM CHÍNH

PHÁ RỪNG

Chuyển đổi mục đích sử dụng rừng sang đất nông nghiệp, do hoặc không do con người gây ra.

Các nông trường trồng cao su và cây cọ dầu cũng như các hệ thống canh tác nông-lâm được coi là các nông trường nông nghiệp. Các sản phẩm liên quan được nuôi trồng trên các thửa đất nơi rừng đã được chuyển đổi mục đích sử dụng thành đất nông nghiệp sau thời điểm 31/12/2020 không được phép đưa vào thị trường EU.

CÁC SẢN PHẨM KHÔNG GÂY PHÁ RỪNG

- Các sản phẩm liên quan có thành phần, được nuôi dưỡng bởi, hoặc được sản xuất với nguyên liệu là các hàng hóa có liên quan được sản xuất trên đất không bị phá rừng tính từ thời điểm 31/12/2023; và
- Trong trường hợp các sản phẩm liên quan có thành phần hoặc được sản xuất từ gỗ,
- gỗ đó phải được thu hoạch từ rừng sử dụng biện pháp không gây ra suy thoái rừng tính từ thời điểm 31/12/2020.

SUY THOÁI RỪNG

Dưới đây là những hình thức thay đổi rừng về mặt cấu trúc:

- từ rừng nguyên sinh hoặc rừng tái sinh tự nhiên thành rừng trồng hoặc thành đất có rừng khác; hoặc
- từ rừng nguyên sinh thành rừng trồng.

TRUY XUẤT NGUỒN GỐC

Cần truy xuất nguồn gốc của sản phẩm đến tận thửa đất (nghĩa là cần có thông tin về tọa độ địa lý của các thửa đất nơi sản xuất ra hàng hóa) để chứng minh rằng không có phá rừng xảy ra tại một vị trí địa lý cụ thể.

Các tuyên bố trách nhiệm giải trình mà các cá nhân, tổ chức, doanh nghiệp không thuộc nhóm có quy mô vừa và nhỏ, hoạt động trong lĩnh vực xuất nhập khẩu và thương mại phải nộp vào Hệ thống Thông tin trước khi đưa sản phẩm vào thị trường Liên minh châu Âu hoặc xuất khẩu từ đây cần thể hiện thông tin về tọa độ địa lý. Các cá nhân, tổ chức, doanh nghiệp không thuộc nhóm có quy mô vừa và nhỏ, hoạt động trong lĩnh vực xuất nhập khẩu và thương mại sẽ phải nộp thông tin liên quan vào Hệ thống Thông tin. Hệ thống này không kết nối với các cơ sở dữ liệu trong các hệ thống thông tin của các quốc gia thứ ba.

Có thể dùng điện thoại di động, các thiết bị cầm tay sử dụng Hệ thống vệ tinh định vị toàn cầu (Global Navigation Satellite System – GNSS) và các ứng dụng kỹ thuật số phổ biến và miễn phí (ví dụ: Hệ thống thông tin địa lý GIS) để xác định tọa độ của vị trí địa lý của thửa đất. Đối với các thửa đất có diện tích trên 4 ha được sử dụng để sản xuất hàng hóa không phải gia súc, cần phải xác định tọa độ của các điểm định hình (đa giác) thửa đất đó, nghĩa là phải có số liệu vĩ độ và kinh độ viết dưới dạng sáu chữ số thập phân của tất cả các điểm diễn đạt chu vi của từng thửa đất. Đối với các thửa đất có diện tích dưới 4 ha, các cá nhân, tổ chức, và doanh nghiệp không thuộc nhóm có quy mô vừa và nhỏ có thể chọn cung cấp thông tin tọa độ của các điểm định hình (đa giác) hoặc vĩ độ và kinh độ viết dưới dạng 6 chữ số thập phân của một điểm duy nhất diễn đạt vị trí địa lý của thửa đất. Các cơ sở chăn nuôi gia súc có thể được định vị bằng một điểm tọa độ vị trí địa lý duy nhất.

PHÂN LOẠI MỨC ĐỘ RỦI RO

Ủy ban Châu Âu vận hành một hệ thống **phân loại các quốc gia**, hoặc vùng trong các quốc gia đó theo mức độ rủi ro gây mất rừng của các quốc gia sản xuất hàng hóa, thành ba mức độ (cao, tiêu chuẩn, hoặc thấp).

“Mức rủi ro cao”: khi kết quả đánh giá kết luận rằng việc sản xuất hàng hóa có liên quan ở các quốc gia, hoặc vùng trong các quốc gia đó có rủi ro không tuân thủ các yêu cầu không gây ra phá rừng ở mức cao.

“Mức rủi ro thấp”: khi kết quả đánh giá kết luận rằng việc sản xuất hàng hóa có liên quan ở các quốc gia, hoặc vùng trong các quốc gia đó có rủi ro không tuân thủ các yêu cầu không gây ra phá rừng ở mức không đáng kể.

“Mức rủi ro tiêu chuẩn”: là các quốc gia, vùng trong các quốc gia đó không thuộc nhóm các quốc gia, vùng trong các quốc gia có “mức rủi ro cao” hoặc “mức rủi ro thấp”.

Trường hợp các sản phẩm liên quan được sản xuất ở các quốc gia có mức độ rủi ro thấp, các nghĩa vụ về trách nhiệm giải trình của các cá nhân, tổ chức, doanh nghiệp hoạt động trong lĩnh vực xuất nhập khẩu được đơn giản hóa hơn, và các cơ quan có thẩm quyền của các quốc gia thành viên Liên minh châu Âu sẽ chỉ kiểm tra một tỷ lệ nhỏ các cá nhân, tổ chức, doanh nghiệp hoạt động trong lĩnh vực xuất nhập khẩu. Trường hợp các sản phẩm liên quan

được sản xuất ở các quốc gia có mức độ rủi ro cao, các cơ quan có thẩm quyền sẽ kiểm tra một tỷ lệ lớn hơn các cá nhân, tổ chức, doanh nghiệp hoạt động trong lĩnh vực xuất nhập khẩu. Quy định không áp dụng lệnh cấm đối với bất kì quốc gia hoặc hàng hóa nào.

Quy định không đưa ra các lệnh cấm đối với bất kì quốc gia hoặc mặt hàng nào. Các nhà sản xuất đáp ứng được các yêu cầu của Quy định EUDR có thể bán sản phẩm của họ ở thị trường Liên minh châu Âu bất kể rủi ro mà quốc gia hoặc vùng trong quốc gia của họ được phân loại vào mức độ nào.

Ủy ban châu Âu sẽ tham gia vào **các cuộc đối thoại cụ thể với tất cả các quốc gia** thuộc nhóm có rủi ro mức độ cao, hoặc đang đối mặt với nguy cơ bị phân loại vào nhóm rủi ro mức độ cao, nhằm mục đích **làm giảm nhẹ mức độ rủi ro** của các quốc gia đó. Ủy ban châu Âu sẽ yêu cầu các quốc gia được phân loại rủi ro cung cấp thông tin cần thiết cho quá trình phân loại, và chính thức **thông báo cho các quốc gia này** kết quả của quá trình phân loại đối với quốc gia đó hoặc các vùng trong quốc gia đó.

KHUNG THỜI GIAN VÀ HẠN CHÓT ÁP DỤNG QUY ĐỊNH

Quy định có hiệu lực từ ngày 29 tháng 6 năm 2023, và áp dụng **các giai đoạn chuyển đổi**. Trong Quy định, các điều khoản quy định nghĩa vụ của các cá nhân, tổ chức, doanh nghiệp có quy mô trung và lớn hoạt động trong lĩnh vực xuất nhập khẩu cũng như trách nhiệm kiểm soát tương ứng của các quốc gia thành viên Liên minh châu Âu sẽ được áp dụng từ thời điểm 30 tháng 12 năm 2024 (sau 18 tháng chuyển đổi). Đối với các cá nhân, tổ chức, doanh nghiệp có quy mô siêu nhỏ và nhỏ, các điều khoản quy định nghĩa vụ tương tự sẽ được áp dụng từ thời điểm 30 tháng 6 năm 2025 (sau 24 tháng chuyển đổi).

Các quốc gia thành viên Liên minh châu Âu có nghĩa vụ thành lập các **cơ quan có thẩm quyền** và thông báo cho Ủy Ban Châu Âu về vai trò của các cơ quan đó trong hệ thống quản lý **trước ngày 30/12/2023**. Những cơ quan có thẩm quyền này có vai trò hỗ trợ và hướng dẫn các cá nhân, tổ chức, doanh nghiệp hoạt động trong lĩnh vực nhập khẩu khi cần thiết.

Ủy ban châu Âu sẽ hoàn thành quá trình thiết lập và tiếp tục duy trì một **Hệ thống thông tin** nhằm lưu trữ các tuyên bố trách nhiệm giải trình và thông tin đăng ký của các cá nhân, tổ chức, doanh nghiệp hoạt động trong lĩnh vực xuất nhập khẩu và thương mại cũng như các đại diện được ủy quyền của họ ở Liên minh châu Âu, và những thông tin liên quan khác, **trước ngày 30/12/2024**. Ủy ban châu Âu sẽ cấp quyền truy cập vào hệ thống thông tin này cho các **cơ quan hải quan, cơ quan có thẩm quyền, các cá nhân, tổ chức, doanh nghiệp hoạt động trong lĩnh vực xuất nhập khẩu và thương mại cũng như các đại diện được ủy quyền của họ**.

HỖ TRỢ CỦA LIÊN MINH CHÂU ÂU CHO QUÁ TRÌNH THỰC HIỆN QUY ĐỊNH

Quy định chú trọng tăng cường hợp tác quốc tế và quan hệ đối tác nhằm đảm bảo rằng việc đạt được các mục tiêu đề ra là **nhiệm vụ chung của Liên minh châu Âu và các quốc gia liên quan**, từ đó góp phần ngăn chặn phá rừng và suy thoái rừng trên toàn cầu.

Ủy ban châu Âu, thay mặt Liên minh châu Âu, và các quốc gia thành viên Liên minh, thông qua các quan hệ đối tác hiện có và sẽ hình thành trong tương lai cũng như các cơ chế hợp tác phù hợp khác, sẽ hợp tác với các **quốc gia áp dụng Quy định**, đặc biệt là các quốc gia được phân loại vào nhóm rủi ro cao, hoặc có nguy cơ bị phân loại vào nhóm này, để cùng nhau giải quyết tận gốc nguyên nhân của phá rừng và suy thoái rừng.

Ủy ban châu Âu sẽ phát triển một **khung chiến lược** toàn diện và sẽ xem xét việc huy động các công cụ phù hợp nhằm tập trung vào công tác bảo tồn, phục hồi rừng và sử dụng bền vững rừng, ngăn chặn phá rừng và suy thoái rừng, cũng như chuyển đổi sang các biện pháp sản xuất hàng hóa, tiêu dùng, chế biến, và thương mại bền vững.

Các quan hệ đối tác và các cơ chế hợp tác có thể bao gồm các đối thoại chuyên đề, hệ thống quản trị, và các thỏa thuận/hiệp định hiện có cũng như các lộ trình chuyển đổi sang thực tiễn sản xuất nông nghiệp đảm bảo tuân thủ với Quy định đã được các bên thống nhất ý kiến, trong đó đặc biệt chú trọng đến nhu cầu của người bản địa, các cộng đồng địa phương và các hộ tiểu điền đồng thời đảm bảo sự tham gia của các bên liên quan.

Ủy ban châu Âu và các quốc gia thành viên Liên minh sẽ tham gia vào các cuộc **thảo luận đa phương và song phương cấp quốc tế** về các chính sách và hành động nhằm ngăn chặn phá rừng và suy thoái rừng, **bao gồm các diễn đàn đa phương** như Công ước Khung về Biến đổi khí hậu, Công ước Đa dạng sinh học, Công ước chống sa mạc hóa, Đại hội đồng Môi trường Liên hợp quốc, Diễn đàn về rừng của Liên hợp quốc, Tổ chức Nông nghiệp và Lương thực của Liên Hợp Quốc, Tổ chức Thương mại Thế giới, nhóm G7, và nhóm G20.

ĐỂ TÌM HIỂU THÊM THÔNG TIN XIN MỜI TRUY CẬP

Trang web của Liên minh châu Âu liên quan đến Quy định của Liên minh châu Âu về sản phẩm không gây phá rừng (EUD R). [EU webpage on EU regulation on deforestation-free products \(EUDR\)](#)

Văn kiện Quy định EUDR: [EUDR legal text](#)

Các câu hỏi thường gặp về EUDR: [Frequently asked questions on EUDR](#)

Tờ thông tin về EUDR và các hộ tiểu điền: [Factsheet on EUDR and smallholders](#)

Trang web Sáng kiến Tổ công tác châu Âu về các chuỗi giá trị không gây ra phá rừng: [Webpage on Team Europe Initiative \(TEI\) on deforestation-free value chains](#)

*Tuyên bố miễn trừ trách nhiệm đối với bản dịch Quy định ngăn chặn phá rừng của Liên minh châu Âu từ tiếng Anh sang tiếng Việt:
Bản dịch này là phiên bản không chính thức và không được ủy quyền bởi Liên minh châu Âu (EU) hoặc Chính phủ CHLB Đức. Bản dịch không thể hiện bất kỳ quan điểm hoặc đánh giá chính thức nào về Quy định, cũng không phải ánh quan điểm của Liên minh châu Âu hoặc Chính phủ CHLB Đức. Tờ thông tin này không thay thế cho việc đánh giá pháp luật, và không có ý định đưa ra bất kỳ khuyến nghị hành động nào. Tờ thông tin này được biên soạn dựa trên một đánh giá kỹ thuật do Tổ chức Hợp tác Quốc tế Đức (GIZ)/Sáng kiến Chuỗi cung ứng Nông nghiệp Bền vững (Initiative on Sustainable Agricultural Supply Chains 1, INA1) thực hiện nhằm thúc đẩy thảo luận.*